

هر کسی سودا بقدر همت خود میکند

وقتی بلای جنگ و جنایت در یک کشور دهن باز میکند، نه تنها با شیوه های گوناگون، جان انسان های بیشتری را می ستاند و می بلعد، بلکه ویرانی و بدمختی بزرگ فکری و روانی را نیز با خود به ارمغان می آورد. بلی!، بلای جنگ، البته با این مقدار ویرانگری و خونخواهی اکتفا نکرده و به آسانی دامن ملت جنگزده را رها نمی کند. بلکه اوضاع جامعه و فضای هستی را آنقدر مکدر، مختل و آشفته میسازد که گسیختگی ها و سردرگمی های ناشی از آن تا سال های سال بر همه کس و همه چیز سایه می افکند.

خوب، اگر دانش، درایت، حس فدا کاری و میهن دوستی در جامعه جنگزده در یک سطح بلند قرار داشته باشد و اگر شخصیت های صادق، دلسوز، ملی و ترقیخواه در رأس امور قرار بگیرند، باز امید و امکان بیشتر در جهت رفع آلام، اختلال و آشفتگی های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، موجود و میسر شده میتواند. و اما، در صورتیکه جامعه جنگزده از چنین نعمت هایی هم محروم ساخته شده باشد، بحال سازی اوضاع و احوال، ابتر، یا اصلاً میسر نخواهد بود و یا اگر میسر هم شود، سالیان متمادی را احتوا خواهد نمود.

وقتی امروز به کشور خود و اوضاع نا بسامان اداری و اجتماعی آن، به تشکلات به اصطلاح اپوزیسیون، به نهاد های "مدنی"، به نخبه های سیاسی، رهبران متعدد تنظیمی و جهادی و بالاخره، به مسؤولان دولتی و حلقه های حاکمه آن می نگریم، با دریغ که نمیتوانیم اندکترین روشنایی برای علاج آنهمه بی سر و سامانی سراغ کنیم. ده سال تبلیغ، تلاش، دوییدن، سخن زدن، وعده سپردن، انتظار کشیدن و لافیدن هرگز نتوانست درد بیدرمان این ملت بیمار و بی یار و یاور را درمان کند. نه تنها درمانی صورت نگرفت، بلکه به شدت و وخامت بیماری و بی درمانی و اختلال و آشفتگی، افزوده هم شد.

اکنون، دیده و شنیده میشود که عده بی از رهبران "جهادی" و تفنگداران سابق به شمول علاقه مندان آنان و شاید تعدادی از خوشبایوران کشورما، تازه به شور و جنبش آمده کاسه و کوزه را به فرق نظام ریاستی به رهبری آقای کرزی می شکنند و ادعا دارند که استمرار بی نظمی و بی امنی و بی سرو سامانی مملکت ناشی از حاکمیت چنین نظامی است. نظامی که کلیه قدرت و حاکمیت را غصب نموده و به کسان دیگر حق اشتراک در آنرا نمیدهد. اینان علاوه میکنند که مثلاً اگر والی ها انتسابی نبوده، بلکه انتخابی باشند، یعنی از میان هر ولایت انتخاب شوند، سرتاسر مملکت چون گلستان خواهد شد. آقایان میفرمایند که نظام پارلمانی یا موجودیت صدراعظم با وزاری که نزد پارلمان پاسخگو باشند، بهترین نظام سیاسی برای افغانستان خواهد بود. عده بی از این آقایان حتی پا را فراتر گذاشته میفرمایند که "نظام فدرالی" برای این ملک و ملت حیثیت اکسیر را دارد؛ زیرا هر ایالت و هر قوم بحق خود شان میرسند و همین جالب این بود که آقای کرزی در موقع افتتاح ولسی جرگه، با خشم و قهر خاص خودش بجواب متقاضیان نظام فدرالی و پارلمانی پرداخت و جداً از نظام ریاستی دفاع نمود و علاوه کرد که افغانستان لابلراتوار نظام سازی خارجی ها نیست.

باید با صراحت و شفافیت اظهار داشت که درد بیدرمان مردم افغانستان ناشی از نظام ریاستی بی که آقای کرزی از مدت ده سال به اینسو در رأس آن قرار دارد، نیست. و این درد جانکاه، با تعویض نظام مورد تقاضای معترضان هم درمان شده نمیتواند و نظام فدرالی هم که در واقع، الگویی از دیموکراسی غربی است، نه تنها نمیتواند در نبود چنان دیموکراسی پخته و از بوته برآمده و آگاهی های ناشی از آن، سالم، مفید و چاره ساز باشد، بلکه تباهن و ویرانگر نیز تمام خواهد شد.

به اعتقاد ما، تا زمانی که ملت در قدم نخست، از نعمت سودا و دانش، از برکات تمدن، حقوق انسانی عاری از تعصب، روا داری و از خود گذری برخوردار ساخته نشود و باز، تا موقعیکه رابطه میان دولت و ملت بگونه عالمانه و ارگانیک به یک رابطه آگاهانه متقابل و صمیمانه مبدل نگردد و تا آنگاه که عدالت اجتماعی در چوکات یک نظام دیموکراتیک و مردمی تأمین و تعمیل نشود و هر دو جانب با رعایت معیارهای ملی و مردمی در جهت حفظ منافع مشترک میهنی گام های استوار، صادقانه و دلسوزانه بر ندارند و نهایتاً، تا آنگاه که بلای استعمار، مداخله و تجاوز دست از سر و جان مردم ما بر ندارد، هر نوع فریاد اعتراض و یا هر تغییر و تبدل صوری در نظام سیاسی کشور کاملاً بیهوده و فریبنده خواهد بود.

دپاڼو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لوی

پس، نباید در میان موج اعتراضات سیاسی و تبلیغاتی کنونی، آنهم در پناه اسارت اجنبی و دور از واقعیت های ملموس جامعه بسوی سراب رفت و فریب خورد. تا زمانیکه خون در بدن، از مکروب مصوون ساخته نشود، هر نوع تلاش ظاهری و رو بنایی قادر به معالجه بدن نخواهد بود.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ